

О. Л. Башманівський

**ПРЯМА І НЕПРЯМА НОМІНАЦІЯ ПРИКМЕТНИКІВ НА
ПОЗНАЧЕННЯ КОЛЬОРУ – ЛІНГВОКУЛЬТУРНІ ОСОБЛИВОСТІ
ПЕРЕКЛАДУ**

Мова народу є дзеркалом його думок і душі, вона відіграє роль посередника для людини у процесі сприйняття світу і являє собою засіб, за допомогою якого він змінює оточуючий світ. Колір, в свою чергу, є невід'ємною частиною світосприйняття людини, що має своє відтворення в мові. Увага до феномену кольору в контексті лінгвокультурології є беззаперечною, оскільки в сучасному мовознавстві акцент переноситься з дослідження мовної системи на аналіз проблем, пов'язаних з роллю мови в побудові складних механізмів сприйняття дійсності. У зв'язку з тим, що для людини чуттєво-образна форма сприйняття світу первинна, а колір здатний визначати його фізичний і психоемоційний стан, він є частиною культури народу і потребує всебічного вивчення.

Довгий час колір перебував складовою частиною міфологічних ритуалів і став для людини не просто об'єктивною характеристикою світу, але й категорією морально-етичної та естетичної культури. Саме ці чинники зумовлюють актуальність нашого дослідження, яке пов'язане також із зростаючим інтересом лінгвістів до фразеологічної семантики, взаємодії лінгвістичних та екстралінгвістичних чинників у структурі значення фразеологічних одиниць, їх здатності відбивати специфіку національного сприйняття дійсності.

У системі мови прикметники на позначення кольору представляють найбільш структурований фрагмент лексичного складу, який протягом багатьох десятиліть привертає увагу дослідників. Проте, малодослідженою залишається проблема виявлення загального і специфічного в українській та англійській мовах при перекладі прикметників на позначення кольору, оскільки саме ці лексеми відтворюють весь колорит тієї чи іншої культури, відбиваючи особливості ментальності і ставлення до світу носіїв різних мов.

Дослідженню проблеми кольоропозначення присвячені праці зарубіжних вчених Г.Конкліна, Г.Глісона, Л.Ельмслева, Дж.Лайонза, Г.Хейдера, Д.Олів'є, Б.Берліна, Дж.Кей, Е.Рош, так і вітчизняних мовознавців Н. Бахліної, А. Васілевича, Р. Фрумкіної Т. Козак, В. Горобець, Ж. Соколовської, Н. Пелєвіної, О. Деменчук та ін.

Історія використання слів, що позначають колір, у якості важливого експресивного засобу, сягає далекого минулого. У найдавніших текстах лексеми кольоропозначення виконували насамперед символічну функцію. Поява перших назв кольорів збігається у часі зі створенням людиною першого кольорового наскельного малюнка та

перших ритуальних пісень, у яких ці лексеми вживалися. Перші спроби дослідити і пояснити природу кольору, існування розмаїття барв, яке спостерігається у навколишньому світі, та особливості сприйняття кольорів людиною можна знайти ще у працях Платона, Арістотеля, Леонардо да Вінчі, Рене Декарта, Йогана Вольфганга Гете та багатьох інших видатних вчених та мислителів.

Семантична структура назв кольорів не обмежується лише фізичними ознаками кольору, вона безпосередньо пов'язана з семантикою самого предмета, колірну ознаку якого вона передає, а також знаходиться під значним впливом різних чинників, зокрема психологічної значущості, фізіологічних особливостей сприйняття кольору та культурних потреб носіїв мови у процесі номінації колірною простору. Справді, неможливо співвідносити номінацію кольору лише з суто фізичними, фізіологічними чи психологічними процесами. Розуміння значення кольору і уміння встановити його культурні та емоційні конотації мають значення для системного семантичного аналізу художнього тексту, оскільки колір допомагає сприйняти тональність повідомлення, його суть, а також викликати потрібну реакцію читача [1, с. 83-85]. Цим керуються автори при створенні свого художнього світу. Говорити про те, що для мови характерне суворе структурування кольору за певною спектральною шкалою було б невірно. Звичайно, існує певний типовий набір кольоропозначень, характерний для тієї чи іншої лінгвокультури. Однак, одночасно не слід забувати про можливі відмінності у межах однієї культури, які проявляються у всіх сферах мовної та немовної діяльності, внаслідок того, що кожна людина індивідуальна і у кожного є свій власний, суб'єктивний погляд на навколишню дійсність, і саме ці особливості ми будемо намагатися проаналізувати у нашій статті.

Перекладачі часом навіть не замислюються про те, що навіть така невелика група слів, як прикметники на позначення кольору, можуть бути носіями культурних особливостей того чи іншого народу, і, тим самим, здійснювати акт міжкультурної комунікації. Тому адекватна їх передача на мову перекладу грає іноді досить важливу роль у процесі сприйняття й осмислення отриманої інформації. Проблеми загалом виникають у процесі перекладу фразеологізмів, тому що кольористика зберігається в мові перекладу не завжди. Це можна пояснити тим, що ідіоматичні вирази являють собою внутрішнє позначення чого-небудь, найчастіше в переносному значенні, саме тому перед перекладачем стоїть завдання передати зміст фразеологізму за допомогою різних лексичних засобів без збереження дослівного перекладу: «*have green fingers - мати хороші руки (про досвідчених садівників)*» [2, с. 145]. Даний приклад є найбільш яскравим для підтвердження вищесказаного, оскільки у процесі перекладу важливого значення набуває якраз непрямої номінації зеленого кольору, коли мова йде про любителів рослин.

Менш значною проблемою при перекладі фразеологізмів з прикметниками на позначення кольору є збереження колірною символізму у мові перекладу - не завжди все те, що в англійських фразеологізмах позначається за допомогою *blue* або *purple* при перекладі має значення блакитного або пурпурного: «*out of the blue*» - неждано-негадано; як *грим серед ясного неба*, як *сніг на голову*; «*drink till all's blue*» - *допитися до білої гарячки, до "зеленого змія"* [3, с. 94]; «*marry into the purple*» - *вступити в шлюб з нащадком королівської або аристократичної сім'ї* [3, с. 243].

Переклад прикметників на позначення кольору в більшості випадків відбувається за допомогою відповідних українських колірних прикметників: «*black art*» - *чорна магія*, «*black ingratitude*» - *чорна невдячність*, «*as red as a lobster*» – *червоний, як рак*; «*blue blood*» – *голуба кров*; «*a white crow*» – *біла ворона* і т.д. [4, с. 87-93], що свідчить про відповідність мови оригіналу і мови перекладу: «*black and blue/beat smb.*» - *в синцях*; «*black as ink*» - *чорний як сажа, чорний як вороняче крило, як смола, як вугілля*; «*black or white*» - *чорне або біле* [5, с. 78-92], що, пояснюється схожістю колірною сприйняття в англійській та українській лінгвокультурах.

Проте, іноді переклад цих лексем відбувається іншими засобами з причини відмінностей в українській і англійській мовних традиціях: «*black word*» - *злісне або жахливе слово*, «*green hands*» - *новачки*, «*to depict in black colours*» - *представляти в поганому світлі*, «*to paint smth. black*» - *показувати в найгірших тонах* [6, с. 68-73] і т. п. Також деякі прикметники на позначення кольору мають такі переносні значення, які не властиві українським відповідникам, у результаті чого перекладач змушений підшукувати інші способи передачі змісту: «*green goose*» - *недожарений гусак*, «*to feel blue*» - *бути сумним*, «*the black dog*» - *хандра, нудьга* [7, с. 48-51].

Слід зауважити, що існує певна кількість фразеологізмів, в яких при перекладі з англійської на українську мову використовується інший колір. Наприклад, на позначення заздрості в англійській мові вживається зелений колір: «*green with envy*» – *мучений заздрістю*, «*to look through green glasses*» – *заздрити*, «*green-eyed monster*» – *заздрість* [5, с. 24-36]; в українській мові зустрічаємо вираз «*заздрість з жовтими очима, мов жовтки*» [8, с. 96]. В кольоровому спектрі зелений та жовтий стоять поруч, тому не дивно, що вживаються в мовах саме ці лексеми. Вживання цих прикметників у значенні заздрості пов'язане з фізіологічними процесами в організмі людини - коли людина відчуває заздрість, ревності, в неї інтенсивно виділяється жовч, і шкіра набуває жовто-зеленого відтінку.

Стан гніву, люті також виражається за допомогою різноманітних прикметників на позначення кольору у кожній з мов. Червоний присутній у фразеологізмі англійської мови: «*to see red*» [4, с. 87], жовтий

та чорний притаманні українській мові: «*жовтіти (чорніти) від злості*» [8, с. 64].

Різняться і шляхи перекладу фразем «*to drink till all's blue*» – *допитися до білої гарячки* [5, с. 36], «*the blue devils*» – у другому значенні перекладається як «*біла гарячка*» [6, с. 29].

Як зазначалося вище, лексема *green* в англійській та *зелений* в українській мові можуть мати значення «недосвічений» і з ним входять до складу фразеологізмів. Однак в українській мові існує ще одна фразема з іншим колоронімом з цією ж семантикою: *жовтороте пташеня* [8, с. 46].

В художніх творах зустрічається вираз «*paint me pink if*» – *щоб мене лиха година побила* [9, с. 94], що по суті означає прокльон. Українське прокляття «*щоб побила руда глина*» [8, с. 93] в своїй структурі містить колоронім *рудий*, який має певну спільність з рожевим кольором.

Незважаючи на деякі розбіжності у вживанні прикметників на позначення кольору в різних мовах, переважна більшість фразеологізмів англійської мови, що містять назви кольорів, при перекладі на українську зберігають свій кольоровий символізм. У більшості випадків вживання англійських прикметників на позначення кольору в переносному значенні знаходять відбитки культурних та історичних особливостей, а також стереотипи свідомості англійців і це необхідно враховувати у процесі перекладу їх на українську мову, щоб уникнути грубих помилок або навіть спотворення змісту.

Таким чином, можна прийти до висновку, що в процесі перекладу, навіть такої категорії слів, як прикметники на позначення кольору і в прямій, і непрямій номінаціях, ми виробляємо акт лінгвокультурної комунікації. Роль культурного фактора проявляється в тій чи іншій мірі у всіх жанрах і різновидах перекладу, але, зрозуміло, найяскравіше в художньому перекладі. Тому перекладачеві потрібно застосовувати всі свої знання, навички та вміння, щоб адекватно передати зміст оригіналу. Кожен перекладач підходить до цієї проблеми по-своєму, з цієї причини переклад, як акт міжкультурної комунікації, завжди був і буде предметом, що становлять особливий інтерес для різних дослідників. Перспективи подальших розвідок у цьому напрямку можуть полягати у дослідженні перекладу який не тільки виконує функцію засобу міжмовного і міжкультурного спілкування, але й відіграє активну роль у становленні та розвитку національних літератур і мов, а також у поширенні іноземних, культурних цінностей.

Література

Алехина А.И. Идиоматика современного английского языка. / Алехина А.И. – Минск, 2002 – 284 с.; Коллинз В. Книга английских идиом. / Коллинз В. – Л., 1998 – 158 с.; Кунин А.В. Англо-русский фразеологический словарь. / Кунин А.В. – М., 1985 – 426 с.; Longman

Dictionary of English Idioms . – London, 2003 – 316 p.; **Владовская И.С.** Сборник фразеологических словосочетаний и идиом разговорного английского языка. / Владовская И.С. – М., 1987 – 176 с.; **Спиерс Р.А.** Словарь американских идиом. / Спиерс Р.А. – М., 1991 – 388 с.; **Webster's New Twentieth Century Dictionary of the English Language. Unabridged.** - New-York, 1993 – 588 p.; **Фразеологічний словник української мови** / Уклад. В.М.Білоноженко та ін. – К., 1993 – 686 с.; **Баранцев К.Г.** Англо-український фразеологічний словник. / Баранцев К.Г.– К., 1993 – 324 с.

О. Л. Башманівський «Пряма і непряма номінація прикметників на позначення кольору - лінгвокультурні особливості перекладу» У статті проаналізовано особливості прямої і непрямой номінації прикметників на позначення кольору, визначено особливості перекладу цих лексем на українську мову.

Ключові слова: кольоропозначення, номінація, переклад, лінгвокультура, колірний символізм.

А. Л. Башмановский «Прямая и косвенная номинация прилагательных для обозначения цвета - лингвокультурные особенности перевода» В статье проанализированы особенности прямой и косвенной номинации прилагательных для обозначения цвета, определены особенности перевода этих лексем на украинский язык.

Ключевые слова: цветообозначение, номинация, перевод, лингвокультура, цветовой символизм.

O.L. Bashmanivskiy " The Direct and Indirect Nomination of the Adjectives for Colours – the Lingvocultural Features of Translation" The article analyzes the characteristics of the direct and indirect nomination of the adjectives for colours, defined features of lexemes translation into Ukrainian.

Keywords: colour terms, nomination, translation, lingvocultural, colour symbolism.